

Juleaften d. 24. december 2017- familiegudstjeneste

Salmer

94: Det kimer nu til julefest v.1-3+9

Sang: Vi vil synge højt

Sang: Hvad er det, der gør jul til noget særligt?

104: Et barn er født i Betlehem

121: Dejlig er jorden

Børnejulefortælling (Hyrden, som havde gået i 2000 år)

(Hyrden kommer gående.)

Hej med jer. Endelig er jeg fremme. Dejligt at se jer. Jeg har godt nok været lang tid på vej. Jeg har gået i over 2000 år for at nå frem til jer her i Vinderslev Kirke her i dag juleaftensdag 2017. Måske kan I se det på mig. Jeg ser træt og gammel ud. Men hey, det er da ikke så mærkeligt. Det ville I da også være, hvis I havde gået i over 2000 år. Jeg trænger til et hvil. Men jeg kan nok lige holde til at stå lidt mere, når jeg nu alligevel har gået i så lang tid.

Jeg har nemlig noget vigtigt at fortælle jer. Noget som er værd at gå i 2000 år for.

Hov, jeg har da helt glemt at fortælle, hvem jeg er. Jeg hedder Benjamin, og jeg er hyrde. Sådan en som passer får. Se, jeg har min hyrdestav i hånden, den bruger jeg til at passe på får med. Hvis nu der kommer ulve eller løver eller farlige kirketjenere, som vil spise fårene, så er det min opgave at forsvare fårene.

Jeg skal også ret tit tælle fårene. Så jeg er god til at tælle. Jeg kan tælle til over 100. Måske har jeres forældre nogle gange sagt til jer, at I skulle tælle får. Det er hvis I ikke kan sove, så kan man ligge og tænke på får og tælle dem. 1 får, 2 får, 3 får, 4 får, 5 får, lige indtil man falder i søvn. Det virker ret godt, har jeg hørt. Jeg tæller også får, men jeg må netop ikke falde i søvn, for så løber fårene jo væk eller bliver spist af ulven. Så jeg ligger og tæller fårene og prøver virkelig hårdt på ikke at falde i søvn. Det lykkes heldigvis.

Nåh, men jeg skal fortælle jer noget vigtigt, jeg skal fortælle jer, hvorfor jeg er kommet her i dag.

For 2000 år siden lå jeg ude på marken sammen med mine hyrdevenner. Vi lå og talte får og holdt øje med dem og vi lå også og sang sange for hinanden. Vi kan ikke synge særlig godt, men vi elsker alligevel at synge. Så lige pludselig var der et stort lys, og der stod en engel foran os. Ja, jeg ved godt I synes, det lyder lidt skørt, men det er rigtigt. Der stod en engel. Vi blev lidt forskrækkede, selvom vi er modige hyrder, men englen sagde, at vi ikke skulle være bange. Nej, vi skulle i stedet være glade, for der var født en frelser, Guds søn. Han ligger i en krybbe lige derinde i Betlehem, sagde englen.

Og så begyndte englen at synge, ja, lige pludselig var der en helt masse engle, som sang meget smukt.

De sang "ære være Gud i det højeste, og fred på jorden i mennesker velbehag."

Det var virkelig en smuk sang. Jeg tænkte, om I ikke ville hjælpe mig med at synge den? Bare lige for at jeg kan høre den igen. Jeg har gået og nynnet den for mig selv de sidste 2000 år, mens jeg har været på vej her til, men det lyder bare lidt bedre, når der er flere, der synger med.

Er I klar? Jeg prøver lige at synge den først:

Ære være Gud i det højeste

Og fred på jorden, i mennesker velbehag.

Tak, hvor er I gode. Det var lige sådan det lød, da englene sang for os.

Vi skyndte os ind til Betlehem for at se barnet, og vi fandt det der i krybben, som englen havde sagt. Maria, barnets mor, holdt det, og hun fortalte os om, hvordan en engel havde sagt til hende, at hun skulle føde Guds søn. Vi fortalte om at engle også havde fortalt os, at Guds søn nu var født. Vi blev enige om, at det var en helt særlig nat. Og at det barn måtte være et helt særligt barn, ja, faktisk Guds søn.

Og det er det, som jeg er kommet for at fortælle jer her i dag. At det nyfødte barn var Guds søn, og at det betyder, at Gud er kommet nær. Gud er nu ikke længere langt væk, en som er i himlen langt fra os. Men en som er kommet nær. Helt tæt på os. Så meget ville Gud være sammen med os, at han lod sin søn føde her på jord. Det er derfor at englen sagde til os, at vi hyrder skulle være glade. Det er derfor at julen er glædens fest. Gud er kommet nær, Gud blev født på jord, Gud er stadig tæt på os og det gør mig glad! Meget glad, for det betyder at vi aldrig er alene. Jeg kan nemlig godt

indimellem føle mig lidt alene derude ved fårene, men så tænker jeg på, at Gud elsker mig, og at han er kommet nær. Det trøster mig og gør mig glad.

Tak fordi I ville lytte til mig. Nu vil jeg begynde at gå hjemad. Det bliver en laaaaang tur, så jeg tror lige jeg tager en lur omme bag ved alteret inden.

Hej hej og glædelig jul! Bare syng den næste sang.

Voksenprædiken: Lukasevangeliet 2,1-14

Og det skete i de dage, at der udgik en befaling fra kejser Augustus om at holde folketælling i hele verden. Det var den første folketælling, mens Kvirinius var statholder i Syrien. Og alle drog hen for at lade sig indskrive, hver til sin by. Også Josef drog op fra byen Nazaret i Galilæa til Judæa, til Davids by, som hedder Betlehem, fordi han var af Davids hus og slægt, for at lade sig indskrive sammen med Maria, sin forlovede, som ventede et barn. Og mens de var dér, kom tiden, da hun skulle føde; og hun fødte sin søn, den førstefødte, og svøbte ham og lagde ham i en krybbe, for der var ikke plads til dem i herberget. I den samme egn var der hyrder, som lå ude på marken og holdt nattevagt over deres hjord. Da stod Herrens engel for dem, og Herrens herlighed strålede om dem, og de blev grebet af stor frygt. Men englen sagde til dem: »Frygt ikke! Se, jeg forkynder jer en stor glæde, som skal være for hele folket: I dag er der født jer en frelser i Davids by; han er Kristus, Herren. Og dette er tegnet, I får: I skal finde et barn, som er svøbt og ligger i en krybbe.« Og med ét var der sammen med englen en himmelsk hærs-kare, som lovpriste Gud og sang: »Ære være Gud i det højeste og på jorden! Fred til mennesker med Guds velbehag!«

Jeg holder meget af de hårde pakker under juletræet. Ikke fordi jeg ikke kan lide de bløde pakker. Det er helt rart at få tøj til det næste års tid og få hjemmestrikkede sokker. Men hårde pakker, de er gode. Især dem som er firkantede, lidt aflange i formen. Ja, cirka sådan her. (Find gaven frem).

Hmm, der er jo lang tid til juleaften endnu, så jeg tror lige jeg pakker den her ud.

”Gud, *kom nær.*”

En bog. Det er dejligt med bøger. Jeg har taget den her bog med, fordi den siger noget vigtigt. Titlen er ”Gud, *kom* nær”. En bøn om at Gud må komme nær. En god bøn at bede, hvis vi føler os lidt alene i verden. Hvis vi føler at det hele er lidt uoverskueligt. Hvis vi føler, at den her juletid faktisk bliver lidt svær at komme igennem, måske fordi elskede personer er døde i årets løb, eller fordi vi ved, at familiejul ikke altid er så harmonisk og fredfyldt, som det burde være. Så vi kan have god grund til at bede Gud om at komme nær.

Det gik på et tidspunkt op for mig, at jeg havde forstået titlen ”Gud, *kom* nær” forkert. For der er ikke noget komma på forsiden, og på engelsk er titlen ”God came near”. Bogens titel var altså ikke en bøn om, at Gud måtte komme nær, men en trøst om, at Gud kom nær!

Gud kom nær. Det handler om julenat. Det handler om barnet i krybben. Vi kan misforstå bogforsider og bogtitler, og det er ikke så mærkeligt, hvis nogen også har misforstået det lille barn der i krybben. For han så ikke ud til at være noget specielt eller Guds søn. Men for Josef og Maria, som kendte de nærmere omstændigheder, var der meget, som tydede på det. Der var f.eks. englene, som sang for hyrderne på marken, der var englen Gabriels besøg hos Maria. Der var de vise mænd fra Østerland. Omstændigheder, som tydede på at Jesus var verdens frelser. Men havde Josef og Maria så forstået det hele? Jeg tvivler. Måske glimt af det, men ikke helt.

Et andet og mere relevant spørgsmål er måske: Har vi forstået det? Har vi forstået, hvilke konsekvenser julenat bør få for, hvad vi tænker om Gud?

Der er tendenser til, at vi forstår det med os og Gud på en af følgende to måder.

Den første måde er, at Gud er fjern. Gud er langt væk. Han er ikke en, som har noget med vores dagligdags liv at gøre. Han er i sin dimension, vi er i vores dimension. Vi passer hver vores. Det kan være en grundopfattelse af Gud, som kan være svær at drive ud af sjæl og sind. Det kan der være mange årsager til, måske har vi faktisk ikke lyst til, at Gud virkelig skal være tæt på og have en mening om vores liv her og nu. Eller måske tør vi ikke tro på, at Gud faktisk interesserer sig for, hvad der sker i vores liv, fra det allermindste næsten ligegyldige til de største stunder.

Den opfattelse af Gud som fjern stammer ikke fra juleevangeliet. For juleevangeliets klare budskab er, at Gud er kommet nær. Gud med os, Immanuel, som Jesus også blev kaldt. Gud er nær, Gud er

med os, han er dybt interesseret i hvad og hvem vi er, hvad vi gør og hvordan vi lever vores liv. Universets herre ønsker at være helt tæt på os, mig, dig, os alle. Helt tæt på.

Den anden måde, som vi kan forstå, misforstå, det med Gud og os, er ikke, at Gud er fjern, men at han er så tæt på, at det faktisk er mig selv, som er Gud. Det sker, når vi begynder at kalde hinanden for guddommelige eller guder, eller som en kendt modeekspert formulerede det i et foredrag, han turnerede med: ”Find din indre gudinde”.

Juleevangeliet lærer os, at Gud er tæt på os. Ikke ved at vi bliver til guder. Men ved at Gud, som noget andet end os, ønsker at være os helt nær. Juleevangeliets håb og trøst er også, at vi fritages fra at være guder. Det er der en anden, der gør langt bedre end os. Der er en anden, som langt bedre end os kan overskue det hele og klare alt. Der er en anden end os, som er perfekt og fejlfri. Der er en anden end os, som kan skaffe os den lykke og den glæde, som vi længes efter. Hvis ikke i det her liv, så i livet efter døden.

Gud kom nær. Det betyder at der er ikke nogen grund til at bede ”Gud, kom nær”, for Gud er allerede nær. At Guds søn kom til jord julenat betød nemlig ikke bare, at Gud var tæt på mennesker de godt 30 år, som Jesus levede på jord. Nej, det er han stadig. Efter at Jesu tid på jord var slut, sendte Gud i stedet sin ånd til os. Det skete pinsedag, og på grund af Guds ånd er Gud os stadig lige så nær, som han kom julenat. Gud er i verden. I vores verden. Og han ønsker at være helt tæt på hver enkelt af os, ja, han ønsker at bo i os. Og det vil han gøre, hvis vi giver ham lov.

For Gud ønsker, at vi hver især skal mærke den fred, som kom til jord julenat. Han ønsker, vi skal vide, at vi aldrig er alene. Gud ønsker vi skal vide, at han aldrig svigter os og forlader os. Han ønsker vi skal vide, at han altid vil følges med os ud i livet i hvad der end sker.